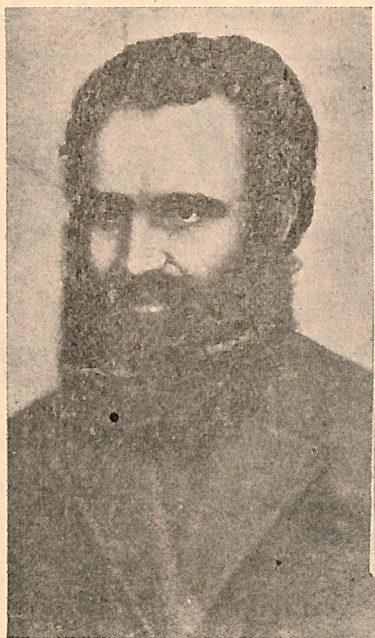

ЛЮБЕНЪ КАРАВЕЛОВЪ

Като го гледаме на портретъ съ гжста, широка брада, прошарена тукъ-тамъ съ бѣли косми, ние си мислимъ, че той е билъ доста старъ човѣкъ. Но това само така ни се струва. Тази му преждевременна старостъ иде не отъ годинитѣ, които е преживѣлъ, а отъ голѣмитѣ му грижи за освобождението и за просвѣтата на българския народъ.

Любенъ Каравеловъ се е родилъ презъ 1837 г. въ хубавото балканско градче Копривщица, а е умрѣлъ въ крайдунавския ни градъ Русе на 3 февруари 1879

год., когато е навършилъ своята 41 годишна възраст. Той е билъ щастливъ да поживѣе само около година въ освободеното си отечество, доволенъ, че трудоветѣ му за него не сж отишли напраздно.

Като дете Любенъ Каравеловъ се е училъ въ родния си градъ Копривщица, после, кога поотрасналъ, билъ пратенъ на учение въ Пловдивъ и после въ Цариградъ, дето сж живѣли и работили за народа си повечето отъ българскитѣ първенци. Отъ тукъ той заминава за Москва, тогава втората столица на руското царство, съ намѣрение да постѣпи въ военното училище и да стане руски офицеръ. Но щомъ пристига тамъ, Каравеловъ измѣнява решението си и постѣпва въ университета, като се отдава на наука. Въ Москва той е проживѣлъ цѣли десетъ години — отъ 1857 до 1867 год. Тамъ той се сближилъ съ повечето руски писатели и учени, съчиненията на които изучилъ. Скоро и самъ почналъ да пише по рускитѣ вестници и списания. Въ тѣхъ Каравеловъ излагалъ